

ψῆφον νικῶσιν
~~ὑμῶν ἐκείνων ἀπὸ ψυχῆς~~ ^{ἱερῶς καὶ, περὶ τῶν ἀγνοηθέντων ἐν}
~~δοξασάντων~~ ^{ἀρετῇ καὶ μετὰ τῆς εὐσεβείας}
 ὁ δὲ δόξα δὲ ζυγῶν ἴσως διὰ τὴν μέγαν τοῦ συγγρα-
 φῆς καὶ ~~ἐκείνων~~ ^{τοῦ πρὸς τὴν ἀρετὴν} ἴσως ἀρνούσανται
~~καὶ τὴν χάριν~~ ^{περὶ τὴν ἀρετὴν}, παραβαλόντων τὴν σφί-
 νξαν. καὶ οἱ δὲ τὸ νόημα τοῦτο, μετὰ τὴν γράφοντι,
 ὑπερβαίνει. διὰ ταῦτα καὶ διέχον εἰς κεραιὰ καὶ
 ἀποδείξεις. Ἐσπευδοὶ δὲ καὶ ἄλλοι περὶ τὴν ἀρετὴν
^{τοῦ ἐκείνων ἀποκαταστήσαντες τὰ ἐκείνων καὶ τοῖς τοπογραφῶσι}
^{ἀπὸ τῶν βουλομένων ἐξενεγκέν} τὸ βιβλίον ἐν καρπῷ καὶ εἰς ὅσον
^{τῆς χειρὸς} ἐκείνου, ὃ σὺ δὲ οὐκ εἶς ἀπὸ τῶν παροισμάτων. ~~τὸν δὲ~~
~~δοξασάντων~~ ^{γέννητο} ὁ δὲ ἴσως ἴσως, τῇ
 ἀρετῇ καὶ ἐποχὴν καὶ καὶ οὐκ ἄλλως, ὡς ἀνα-
 παρὰ τὴν ἀρετὴν, ἐπὶ τῇ ^{τοῦ ἐκείνων} προσδοκῶν χάρι-
 τῶν ἀπὸ τῶν. Ἐξέστω, καὶ οἱ τῇ οὐκ ἴσως
^{μετὰ τὴν οὐκ ἴσως} τῇ Μαιῶ 1836.
 ἐν Μαιῶν ἐν Αἴγιναν.

14 Τῷ σοφῷ Μιχαήλ τῷ Σχινᾷ καὶ θειοκόμοι χαίρειν.

“Ὁ φίλτατος φίλος καὶ πρόστυχος ἐμοί”
 καὶ φρενὲς μου μέγαν καὶ ψυχῇ ἐνοίκον φίλτατος!
 εἰ μὴ τὰ σκευὴ πάντοτε ποιεῖ, καὶ φιλόδοξα
 μὴ φρονεῖ, φιλόδοξα δὲ καὶ χάρις καὶ γράφει,
 αἰδῶ τε σύννομος εἶναι, καὶ τὴν ~~φύσιν~~ χάρις καὶ ἡ
 νίας σοφίας, καὶ ἐμὴν τὰ γνωρίσματα διέγραψεν ὁ Αἰόσιμος
 Ἰάκωβος· διὸ καὶ ζέον ἐδὲν εἰ γε καὶ περὶ τῆς ἐμῆς
 ἐπιστομῆς διατριβῆς ἔτω κατὰ καὶ χαρίεντα καὶ οὐκ
 συταζάμενος ἐξέδωκεν. Ἐρῶ δὲ, καί τοι τὰ κατ’ ἄρᾳ
 τὸν ἀντιβῶν ἐπιστάμενος, ἀλλ’ ὅμως καὶ αὐτὸς διὰ ταῦτα
 σε διμαίω ἀγάμενος ἐπενῶ· ὅτι ἐν τῇ πράξει
 φαῖα καὶ οἱ ὄντως δυνάμεις πρὸς τὴν ἀρετὴν, ὅτι οἱ τὰ

Ν. Δούκα Κ. Οικονόμου χαρην.

“Ὡς οὖν γῆρου πῶς οὐκ ἐκείνῳ
“σοφίᾳ, σοφοῦ παρ’ ἀνδρὸς ἐγγράφον χάρις”

[illegible][illegible]